

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 8/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 17. júna 2009 o žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. IV/1 GPt 551/08-5 z 29. decembra 2008 o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky L. M., D., podľa čl. 136 ods. 2 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov takto

r o z h o d o l :

Ústavný súd Slovenskej republiky **o d o p i e r a s ú h l a s** na trestné stíhanie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky L. M., D., pre skutok uvedený v žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. IV/1 GPt 551/08-5 z 29. decembra 2008 a právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2009 doručená žiadosť generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) č. k. IV /1 GPt 551/08-5 z 29. decembra 2008, ktorou podľa čl. 136 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a ustanovenie § 8 ods. 2 Trestného poriadku žiadal o udelenie súhlasu na trestné stíhanie sudcu ústavného súdu L. M., D. (ďalej aj „sudca“), pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že 24. marca 2008 v čase o 9.45 h viedol po ulici v M. v smere od centra mesta osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra, v rozpore s ustanoveniami § 18 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách, pretože pri odbočovaní vľavo na miestnu komunikáciu vedúcu k ceste č. I/65 nedal prednosť oproti jazdiacemu motorovému vozidlu značky Škoda 120L, ktorého vodič V. M. zrážke nedokázal zabrániť a v dôsledku toho utrpel tržnohmoždené rany na prstoch pravej ruky a odreniny v oblasti záhlavia vyžadujúce liečbu spojenú s práceneschopnosťou v trvaní najmenej 10 dní, a jeho spolujazdec, poškodený P. M. utrpel zlomeninu panvy vľavo, zlomeninu panvových kostí vľavo, pomliaždenie kolien, lakťa vľavo a dolnej pery s odreninami v oblasti čela vyžadujúce dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní minimálne 40 týždňov s predpokladanými trvalými následkami.

Generálny prokurátor vo svojej žiadosti poukázal na to, že podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku bolo vo veci začaté trestné stíhanie uznesením sp. zn. ORP-259/2008 z 24. marca 2008 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona. Z dôvodu zistenia skutkového stavu boli okrem ohliadky na mieste činu vykonané výsluchy svedkov P. M., V. M., Mgr. M. M., V. M., L. M., vyšetrovateľ zabezpečil odborné vyjadrenie znalca z oboru zdravotníctva, odvetvia traumatológie MUDr. P. G., odborníka z odboru cestnej dopravy Ing. M. F., zápisy o dychových skúškach, lekárske správy o zraneniach P. M. a V. M..

Generálny prokurátor na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že okolnosti vyplývajúce zo zadovážených dôkazov jednoznačne nasvedčujú tomu, že dopravnú nehodu 24. marca 2008, pri ktorej poškodený P. M. utrpel zranenie majúce

charakter ťažkej ujmy na zdraví, zapríčinil vodič L. M., a to tým, že pri odbočovaní vľavo nedal prednosť vozidlu jazdiacemu po hlavnej ceste v priamom smere, následkom čoho došlo k dopravnej nehode, pri ktorej iná osoba utrpela ťažké zranenie. Sudca L. M. teda svojím konaním spáchal uvedený prečin a vznikol dôvod na vznesenie obvinenia pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona.

Ústavný súd predmetnú žiadosť generálneho prokurátora doručil sudcovi 17. februára 2009 a poskytol mu možnosť, aby sa k nej vyjadril. Sudca k žiadosti generálneho prokurátora podal písomné vyjadrenie 11. mája 2009, v ktorom uviedol:

«Podpísaný sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sa k žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) č. k. IV/IGPt 551/08-5 z 29. decembra 2008 o vydanie súhlasu na trestné stíhanie nasledovne vyjadrujem:

Plénum ústavného súdu som už informoval o tom, že 24. marca 2008 pri návrate z dovolenky s mojou rodinou som sa na exponovanom dopravnom úseku v M. (na obchádzke smerom na P.) v neprehľadnej dopravnej situácii postupujúc v kolóne a za nepriaznivého počasia stal účastníkom dopravnej nehody, ktorú som pravdepodobne zapríčinil sám svojou chvíľkovou nepozornosťou. Okamžite po nehode som jej ďalším účastníkom poskytoval pomoc a s políciou som po jej príchode v plnom rozsahu spolupracoval, vrátane dychovej skúšky, ktorá bola negatívna. Žiaľ, jedným z následkov nehody bolo aj ťažké zranenie jedného jej účastníka vedúce k jeho dlhodobej pracovnej neschopnosti.

Ústavný súd na základe uvedenej žiadosti generálneho prokurátora bude rozhodovať o tom, či ma zbaví ústavou garantovanej imunity a vydá ma na vyšetrovanie a trestné stíhanie za nedbanlivostný prečin. Toto rozhodnutie nechcem za žiadnych okolností ani nepriamo ovplyvniť, a nech bude akékoľvek, budem ho plne rešpektovať. Poznámavam však, že aj keď nepopieram inštitút imunity, ako sudca ústavného súdu, ktorý sa snaží princíp rovnosti chrániť pri výkone svojej funkcie, nemám námietky voči tomu, aby žiadosti generálneho prokurátora bolo vyhovené.

Zároveň týmto dávam prísľub, že akúkoľvek mnou spôsobenú škodu nahradím bez podmienok a v plnom rozsahu. Skutočne dobrou správou pre mňa je, že poškodený P. M., s ktorým som v kontakte a ktorému sa snažím zmierňovať následky tejto nehody, už od

marca pracuje na svojom pôvodnom pracovisku, a podľa mojich informácií jeho brat V. M. ani nebol práceneschopný. Pokiaľ došlo k určitým nepresnostiam týkajúcim sa skutkového stavu, ktoré sú uvedené v žiadosti generálneho prokurátora, mohlo sa to stať iba z dôvodu, že priložený spisový materiál je, samozrejme, ešte z ranného štádia objasňovania veci.»

Sudca L. M. nežiadal vo veci nariadiť ústne pojednávanie.

Generálny prokurátor písomným podaním oznámil, že nežiada o nariadenie ústneho pojednávania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 136 ods. 2 ústavy ústavný súd dáva súhlas na trestné stíhanie alebo vzatie do väzby sudcu ústavného súdu.

Podľa čl. 136 ods. 4 ústavy ak ústavný súd súhlas odoprie, trestné stíhanie alebo vzatie do väzby je počas trvania funkcie sudcu ústavného súdu, funkcie sudcu alebo funkcie generálneho prokurátora vylúčené.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 1 Trestného poriadku pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu nepodliehajú osoby, ktoré požívajú imunity a výsady podľa zákona alebo podľa medzinárodného práva.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný.

Podľa ustanovenia § 231 písm. j) Trestného poriadku iba prokurátor je oprávnený vyžiadať súhlas na trestné stíhanie v prípade, ak je na taký úkon potrebný súhlas ústavného súdu.

Pri rozhodovaní o žiadosti na vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu ústavného súdu podľa čl. 136 ods. 2 ústavy ústavný súd vychádzal zo svojej judikatúry (napr. PL. ÚS 19/02, PL. ÚS 24/03, PL. ÚS 4/04) a z týchto úvah:

Ústava vo vzťahu k niektorým skupinám a kategóriám osôb upúšťa od zásady rovnosti práva a pripúšťa výnimku pre tieto skupiny, kategórie osôb z pôsobnosti trestného alebo správneho práva v rozsahu a spôsobom ustanoveným ústavou a zákonom. Do tejto kategórie osôb patria aj sudcovia ústavného súdu, pričom imunita sudcu ústavného súdu má zaistiť predovšetkým nezávislosť jeho rozhodovania, posilňovať jeho občiansku odvahu rozhodovať v súdnych sporoch v konkrétnych prípadoch len na základe ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv. Imunita sudcu je teda zvláštne oprávnenie považované za jednu zo základných záruk sudcovskej nezávislosti.

Ústavný súd na základe preskúmania žiadosti generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu na základe dôkazov, ktoré mu boli predložené (vyšetrovací spis sp. zn. ORP-259/08), aj vyjadrenia sudcu k predmetnej žiadosti nezistil opodstatnené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vyhoveniu generálneho prokurátora na vydanie sudcu ústavného súdu na trestné stíhanie.

Ústavný súd preto podľa čl. 136 ods. 2 ústavy nedal súhlas na trestné stíhanie sudcu v zmysle žiadosti generálneho prokurátora č. k. IV/1 GPt 551/08-5 z 29. decembra 2008.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2009